

сега, въ това тежко време. Ходихъ въ квартала, дето живѣхъ по-рано — каква беднотия, Саша!... Обещахъ да дамъ нѣщо за дружеството „Гладно дете“.

Струмски

Питахъ ме какъ съмъ успѣлъ да убедя търговеца да продаде овеса... т. е. боба. Объркахъ го, омагьосахъ го, пратихъ му една фалшива телеграма, че ужъ ценитѣ падатъ.

Аничка

Саша... Нали трѣбва честно, открито...

Струмски (маха съ ржка)

Честностъ въ търговията? Ти искашъ нѣщо да подаришъ? Колко? Много? Ти ме разоривашъ съ твоитѣ благодеяния. Но азъ ще ти дамъ, всичко ще ти дамъ. Не отказвамъ нищо на моята малка птичка (цѣлува я). Да вървя (Става) Отивамъ и купувамъ акциитѣ на евреина

Аничка (гледа го учудено)

Струмски

Т. е. фасуля. Но има и акции, има и акции... То е друга сдѣлка, съ другъ евреинъ, тя трѣбва да се обмисли добре. (Звъни. Съ видъ на човѣкъ, който е забравилъ какво е казалъ) Добре да се обмисли...